

од Републике Северна Македонија
Членови на
на максимум
односно задани
248 од 31 а
по жалбата на
на 1990

РЕШЕНИЕ

ЖАЛБАТА на доверителот **Трговско друштво за транспорт, градежништво и услуги ИР-ГРУП КОНСТРУКТ ДООЕЛ експорт-импорт Тетово,** изјавена преку полномошникот **Д-р Милош Стојановиќ** адвокат од **Скопје, СЕ** **ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.**

ЖАЛБАТА на доверителот ДГТУ Е-Ф КОМПАНИ ДООЕЛ експорт-импорт
изјавена преку полномошникот адвокат од
СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

ЖАЛБАТА на извршителот _____, именуван за подрачје на
Основен суд _____, **СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.**

ОСНОВЕН СУД

ЖАЛБАТА на должникот Општина _____, изјавена преку
 полномошникот _____ адвокат од _____, СЕ ОДБИВА КАКО
 НЕОСНОВАНА.

РЕШЕНИЕТО на Основниот суд ИДС- 123 од 2023 год.,
СЕ ПОТВРДУВА.

Образложение

[illegible]

ТСЖ бр. 123

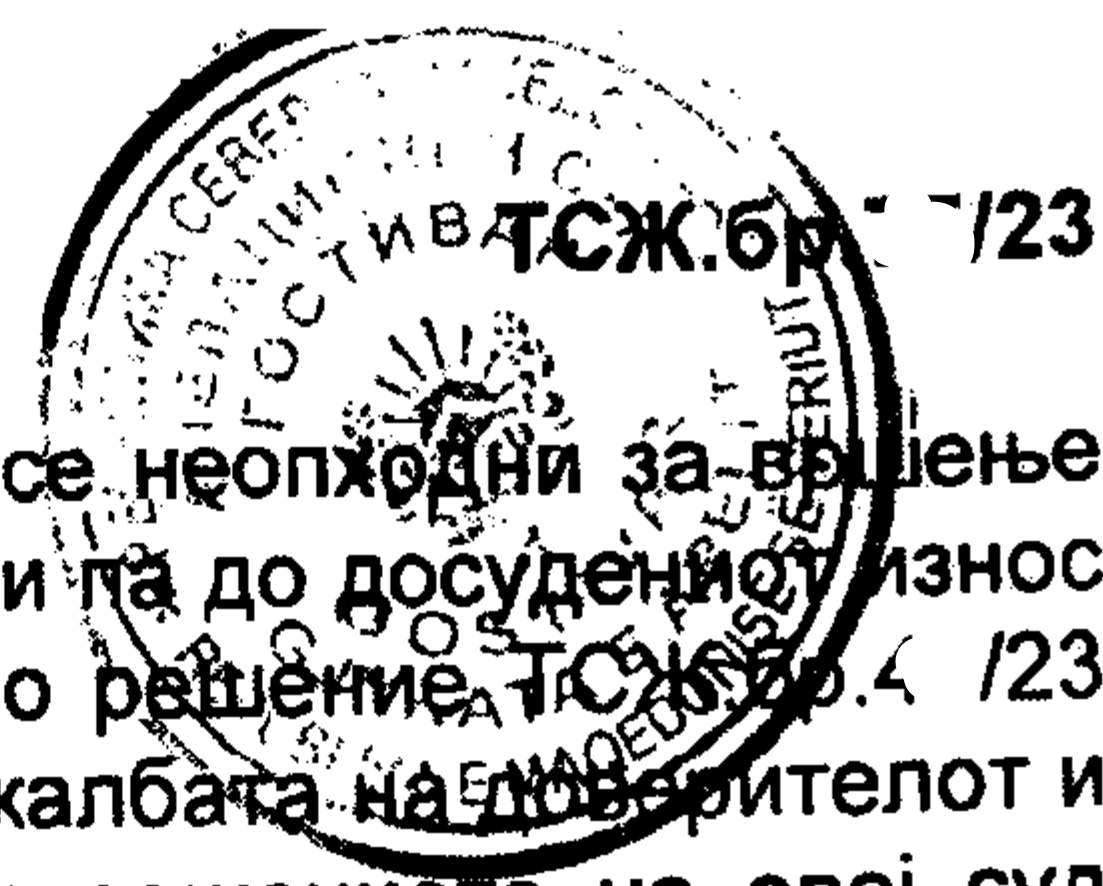
должникот Општина , делумно се уважува. Се определуваат месечни минимални средства кои се неопходни за вршење на основната дејност на должникот Општина согласно чл.218 од ЗИ врс кои не може да се спорведе извршување од страна на трезорската сметка при НБ на РСМ над должникот во износ од 35.169.601,00 денари а по налози за извршување и тоа по налози за извршување наведени во изреката на обжаленото решение. Од поголемото барање со предлог за определување на минмум средства кои се неопходни за вршење на месечната дејност односно задачи на должникот Општина над уважениот дел со кое должникот бараше да се определуват минимални средства кои се неопходни за вршење на основната дејност во износ од 52.498.480,00 денари па до досудениот износ 35.169.601,00 денари се одбива како неосновано. Секоја странка сама ќе ги сноси своите трошоци по постапката. Евентуално поднесената жалба не го одлага извршувањето на решението.

Против ваквото решение, навремено, жалба поднесе доверителот Трговско друштво за транспорт, градежништво и услуги ИР-ГРУП КОНСТРУКТ ДООЕЛ експорт-импорт Тетово, изјавена преку полномошникот адвокат од , поради суштествена повреда на одредбите на парничната постапка, погрешно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право, со предлог, жалбата да се уважи и обжаленото решение да се преиначи, така што ќе се одбие барањето на должникот за определување на минимални средства за вршење на дејноста на должникот.

Против ваквото решение, навремено, жалба поднесе доверителот ДГТУ Е-Ф КОМПАНИ ДООЕЛ експорт-импорт с. , изјавена преку полномошникот адвокат од , поради суштествена повреда на одредбите на парничната постапка, погрешно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право, со предлог, жалбата да се уважи и обжаленото решение да се преиначи, така што ќе се одбие барањето на должникот за определување на минимални средства за вршење на дејноста на должникот или решението да се укине и предметот да се врати на првостепениот суд на повтроно одлучување.

Против ваквото решение, навремено, жалба поднесе извршителот именуван за подрачје на Основен суд , поради суштествена повреда на одредбите на парничната постапка, погрешно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право, со предлог, жалбата да се уважи и обжаленото решение да се преиначи, така што ќе се одбие барањето на должникот за определување на минимални средства за вршење на дејноста на должникот.

Против ваквото решение, навремено, жалба поднесе и должникот преку неговиот полномошник, поради суштествена повреда на одредбите на парничната постапка, погрешно утврдена фактичка состојба и погрешна примена на материјалното право, со предлог, жалбата да се уважи и обжаленото решение да се преиначи, така што да се усвои барањето на должникот за определување на минимални средства за вршење на дејноста на должникот согласно изготвеното вештачење.

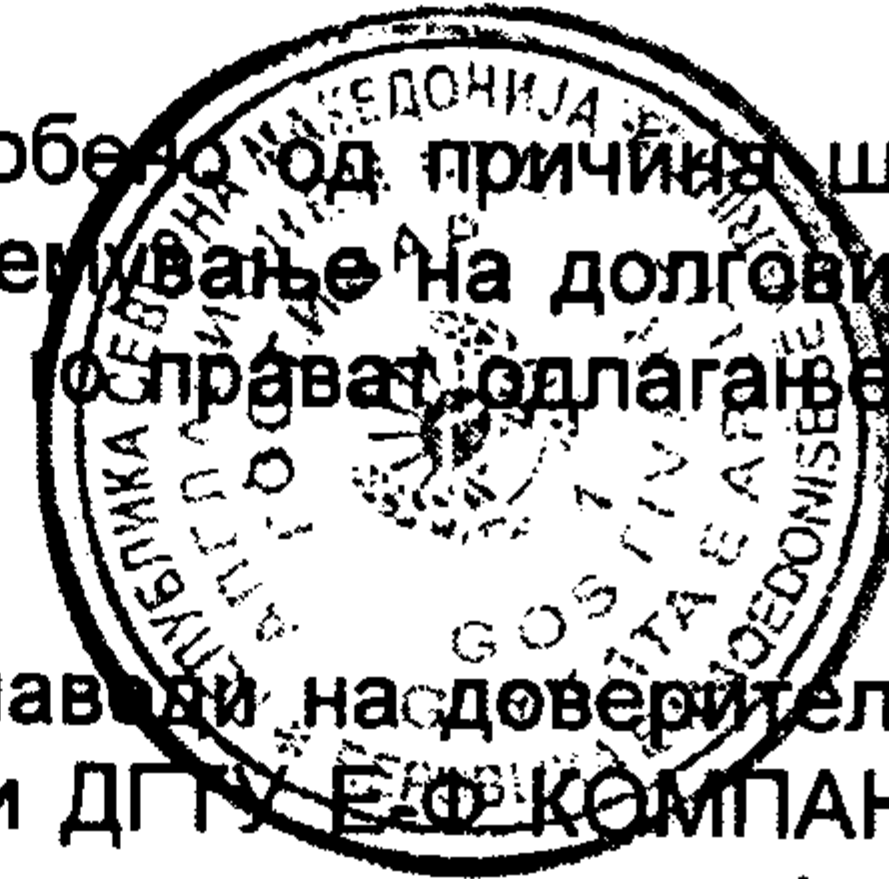
бараше да се определуват минимални средства кои се неопходни за вршење на основната дејност во износ од 52.498.480,00 денари па до досудениот износ 35.169.601,00 денари, се одбива како неосновано. Со решение ТСЖ.бр. 4 /23 од 08.06.2023 година на Апелациониот суд жалбата на доверителот и на должникот се одбиват како неосновано а додека решението на овој суд ИДС.бр. 17/23 година се потврдува. Барањето - предлогот на должникот Општина е заснован согласно одредбата од член 218 од ЗИ каде што е наведено "Врз предмети и права на Република Македонија и нејзините органи, единиците на локалната самоуправа и Јавните претпријатија не може да се спроведе извршување за наплата на парични побарувања, до колку тие се неопходни за вршење на нивната дејност, односно задачи. Кои предмети и права се неопходни за вршење на дејноста и задачите на должникот ќе определи Претседателот на судот на чие подрачје се спроведува извршното дејство, ако во текот на спроведувањето на извршувањето странките за тоа прашање не се согласат или инаку се укаже тоа како потреба". Во конкретниот случај должникот согласно Законот за локална самоуправа должникот е единица на локалната самоуправа, како заедница на жители на одредено подрачје, утврдено со Закон, која преку своите органи, администрацијата и организираниите јавни служби овозможува вршење на надлежностите пропишани со Законот за локалната самоуправа и дека врши работи од локален карактер кои се од особен јавен интерес за граѓаните, меѓу кои спаѓаат и комуналното уредување, образованието и социјалната заштита. Оттука заради остварување на работата во рамките на законскиот надлежности со цел да не се нарушат или загрозат интересите на граѓаните судот оцени дека на должникот му е неопходно потребен месечен минимум на парични средства врз кои нема да се спроведува извршување со цел да може непречно да функционира. Од писмените докази се утврди дека спрема должникот Општина се спроведува извршување врз паричните средства од трезорската сметка на должникот врз основа на налог за извршување И.бр. 577/18 од 22.08.2018 на извршител [име], налог за извршување И.бр. 604/18 од 18.09.2018 на извршител [име], налог за извршување И.бр. 603/2019 од 08.04.2019 година на извршител [име], налог за извршување И.бр. 617/2019 од 28.05.2019 година на извршител [име], налог за извршување И.бр. 613/2019 од 21.06.2019 година на извршител [име], налог за извршување И.бр. 610/2019 од 21.06.2019 од извршител [име], налог за извршување И.бр. 610/2019 од 25.06.2019 година на извршител [име], налог за извршување И.бр. 623/2019 од 12.09.2019 година на извршител [име], налог за извршување И.бр. 624/2019 од 14.10.2019 година од извршител [име], налог за извршување И.бр. 620/2019 година од 14.11.2019 година од извршител [име], налог за извршување И.бр. 610/2020 од 24.01.2020 година на извршител [име], налог за извршување И.бр. 610/2020 од 24.07.2020 год. издаден од извршител [име], налог за извршување И.бр. 623/2021 од 08.07.2021 година од извршител [име]. Имајќи го во предвид наодот и мислење - финансиско сметководствено вештачење изготвено од в.л. професор д-р [име] се утврди дека просечните месечни трошоци кои се неопходни за нормално функционирање на Општина [име] односно нејзините служби за 2023 год. изнесуваат во вкупен износ од 35.169.601 денари како месечен лимит произлегува од просекот на трошоци и расходи кои се однесуваат за основни плати

10.833.333,33 денари, и надоместоци за вработените во износ од 2.579.166,87 денари, придонеси за социјално осигурување 3.957.833,33 денари, комунални услуги 11.423.199,08 денари, ситен инвентар алат и др. 493.333,66 денари, поправки и тековно одрж. 1.879.404,00 денари, договорни услуги 4.003.333,00 денари.

Предмет на оценка на овој суд беа жалбените наводи на доверителот Трговско друштво за транспорт, градежништво и услуги ИР-ГРУП КОНСТРУКТ ДООЕЛ експорт-импорт Тетово, изјавена преку полномошникот [име], адвокат од [име] за тоа дека донесеното решение е незаконито, спротивно на член 218 од ЗИ. Според жалбата првостепениот суд не извршил дополна на вештачењето кое било побарано со цел да се докаже неоснованоста на наводите истакнати во барањето дека поради тоа пгго сметката на Општината е блокирана таа не може да ги обавува редовните тековни работи. Доверителот особено како неосновани ги спорел наводите дека на должникот и се потребни 50.415.147,00 денари, за функционирање, бидејќи должникот не му се потребни толку пари, не и се потребни ниту 35/36 милиони колку е определно од судот. Од 2009 година наваму, значи околу 14 години, никогаш ниту еден месец Општината немала 54 милиони, па ниту 35/36 милиони приход, колку се бара да биде лимитот. Никогаш ниту еден месец во последните 14 години Општината немала редовни месечни трошоци повеќе од 14-15 милиони. Што ќе рече вештиот наод и мислење на вештото лице проф. д-р. [име] е штиман за потребите на барањето, а не е одраз, наод и мислење за вистинската слика и потреби на Општината за неопходни месечни трошоци. На ваков заклучок не упатува тоа што сите претходни вештачења кои ова вешто лице га има правено за Општината. Всушност сите вештачења за сите лимити на Општината во последните 11 години, па и повеќе се сработени од ова вешто лице. И во ниту едно од тие наоди и мислења не се прикажани приходите, и во ниту едно од нив не е дадено мислење за економската оправданост за одредување на минимални трошоци. Сите до едно вклучително и ова најновото упатуваат дека може да се врши некоја дејност со определување на трошоци толку колку сака тој што ја врши дејноста без да се обрне внимание на тоа колку вршителот на дејноста има приход. Што е спротивно на економската логика. Дополнително ја става државата и/или локалната самоуправа во повластена состојба во однос на другите правни субјекти во нашиот економски систем. Според жалбата неможе да се одредува висина на неопходни средства за функционирање на Општината, без да се утврди висината на приходите кои ги има општината. Пред да се утврдат неопходните средства треба прво да се утврди колку пари може Општината на месечно ниво да заработи, да направи како приход. Па откако ќе се утврди колку може приходи да има, земајќи ги предвид приходите треба да се одредува неопходни расходи. Ако Општината не може ка месечно ниво да има приходи во износ 50.415.147,00 денари, и/или 35.169.601,00 денари, неможе да и се одредува дека толку и се неопходни средства. Ако Општината не може да направи приходи во висината на неопходните средства, тогаш мора да крати и да намалува на трошоците и/или неопходните средства и тоа до нивото на приходите кои ги остварува. Народски кажано, Општината треба да си ги пушти нозете колку што и е долга чергата. И плус треба да се има предвид дека помеѓу приходите кои ги остварува и расходите кои ги има, и/или неопходните средства за функционирање треба да има некој вишок за покривање на долговите кон доверителите кои побаруваат во постапка за

присилна наплата пред извршителите. Последното особено од причина што одлагањето на плаќањето на овие долгови, значи зголемување на долговите преку каматите кои растат секојдневно, лицата пак кои го прават одлагањето подлежат на одговорност за оштетување на буџетот.

Предмет на оценка на овој суд беа жалбените наводи на доверителот Трговско друштво за транспорт, градежништво и услуги ДГТУ ЕФ КОМПАНИ ДООЕЛ експорт-импорт, изјавена преку полномошникот

адвокат од за тоа дека во законот за извршување, глава осумнаесет ставени се одредбите за извршување врз имотот на правни лица. Во оваа глава се предвидени три начини на извршување врз имотот на правните лица, и секој од тие три начини со посебни одредби е регулиран на посебен начин. Член 208 - 214 од ЗИ, предвидува извршување врз средства на сметки на должникот. Член 215- 217 од ЗИ, предвидува извршување на парични побарување на должникот. Додека пак член 218 од ЗИ, предвидува извршување врз подвижни предмети и права. Одредбите за извршување врз парични средства, поточно член 208 од ЗИ го пропишуваат следното „извршувањето се спроведува врз сите расположливи средства на сметките на должникот кај носителите на платниот промет каде што должникот има сметки“. Што ќе рече при извршување на парични средства нема лимити, не постои законска можност да се одреди и даде согласност за лимит. Таквиот лимит во постапка за извршување врз парични средства е кезаконит, а постапката за извршување во која е предвиден лимитот е незаконита. Отгаму и решенијата донесени во таа постапка се незаконити. За разлика од тоа извршувањето врз подвижни предмети и права на кои се применуваат член 218 од ЗИ, може да се ограничи со одлука на Претседателот на судот или со согласност на странките. Но во конкретниов случај нема извршување врз подвижни предмети и права, туку ва парични средства, а тоа повторувам се два различни видови извршувања, за кои се шдава два разшпи налози. Па оггаму во конкретниов случај извршувањето не може да се ограничи ниту со согласност на странките, ниту со одлука на Претседателот на судот. И се разбира одлуката на Претседателот може да биде донесена само по барање истакнато во приговор истакнат во рок максимум 15 дена по шдавање на заклучок, налогот за извршување. Со оглед на тоа дека во конкретниов случај се работи за извршување врз средства на сметка на должникот неможе и не смее да се примени член 218 од ЗИ. На швршување врз средства на сметка на должник се применува член 208 од ЗИ. Воедно жалителот приговара во целост на изготвениот вешт наод и мислење, од причина што при утврдувањето на висината на неопходните средства не се земени во предвид можностите на Општината за генерирање, создавање на приходи. Токму поради тоа погрешно и сосема нецелосно еднострано е утврдена висината на неопходните средства, со оглед дека во образложението на решението не се дадени никакви наводи на таа околност нејасно е како судот утврдил дека на Општината и требаат 35.169.601,00 денари.

Предмет на оценка на овој суд беа жалбените наводи на извршителот именуван за подрачје на Основен суд за тоа дека Барањето со предлог за определување на минимум средства кои се неопходни за вршење на месечната дејност од страна на должникот Општина Тетово е поднесено до претседателот на Основен суд согласно чл.218 од ЗИ кој член во Законот за извршување се наоѓа во Глава 18 оддел 4. „Извршување

Република Северна Македонија
Апелационен Суд
123
СОПР
ТАТА ЕП
МАКЕДОН

врз подвижни предмети и права спрема Република С.Македонија и нејзините органи, единиците на локалната самоуправа и јавните претпријатија и според овој член за вакво барање исклучиво надлежен е да одлучува Претседателот на судот на чие подрајче се спроведува извршното дејствие. Дополнително, во конкретниот случај извршителот спроведува извршување на парично побарување врз сметка на должник согласно член 210 од З'И а не врши попис на подвижни или недвижни предмети или права сопственост на должникот за да би можел претседателот на судот или било кој друг судија да се впушти во одлучување кои предмети или права се неопходни за вршење на дејноста на должникот. Значи паричните средства на должникот кои што се наоѓаат на сметка кај носител на платен промет врз коишто извршителот спроведува извршување не се ниту предмети ниту права на должникот. Должникот во своето барање за определување на месечен минимум средства наведува дека Општината врши дејности од јавен интерес за граѓаните согласно закон занемарувајќи го фактот дека со евентуална правосилност на обжаленото решение за определување на месечен минимум на средства, се загрозуваат доверителите кои исто така се граѓани или правни лица, кои што веќе извршиле разноразни услуги во корист на должникот. Тие услуги должникот Општина Тетово не им ги платила благовремено, доверителите повеле соодветна постапка пред надлежен нотар или суд за утврдување на доверителите не можат да го реализираат своето утврдено право во судска одлука преку извршување па „постои опасност од банкрот на овие правни лица - доверители. Во ваква ситуација се поставува прашањето зошто должникот се задолжувал многу повеќе кај овие доверители од реалните парични месечни приливи кои што горе долу се предвидуваат со планирањето на буџетот на општината за секоја година

Овој суд ги ценеше ваквите жалбени наводи и истите смета дека се неосновани.

Имено, согласно член 208 од Законот за извршување, извршување заради остварување на парично побарување спрема правно лице може да се спроведе врз сите расположливи средства на неговите сметки кај носителите на платен промет каде што должникот има сметки.

Согласно член 210 став (1) извршителот со налогот за извршување назначува еден од носителите на платен промет каде што се водат доверителовите и должниковите парични средства, бројот на доверителовата и должниковата сметка и нивните потсметки доколку ги има, доверителовиот и должниковиот даночен број или ЕМБГ и долгуваниот износ. (2) Со налогот за извршување врз парични средства што се водат на сметка на должникот кај носителот на платен промет, на носителот му се наложува паричниот износ за кој е наложено извршување да го пренесе од сметките на должникот на сметката на извршителот предвидена во членот 36 став (5) од овој закон. (3) Налозите за извршување кои ги задолжуваат трезорските сметки, односно сметката на должникот која се наоѓа во рамките на трезорските сметки, носителот на платен промет ги извршува на начин што врз основа на налозите за извршување изготвува налози кои ги доставува до Трезорот при Министерството за финансии, односно Трезорот на Фондот за здравствено осигурување каде што на должникот му се води сметката. (4) Трезорот при Министерството за финансии, односно Трезорот на Фондот за здравствено

осигурување наложите од ставот (3) на овој член ги извршуваат согласно со овој закон и согласно со прописите за платен промет. (5) Извршителот е должен да го достави налогот за извршување до должникот, откако налогот за извршување врз средства на сметката на должникот е евидентиран кај носителот на платен промет.

Во членот 218 став 1 од Законот за извршување е определено дека, врз предмети и права на Република Македонија и нејзините органи, единиците на локалната самоуправа и јавните претпријатија не може да се спроведе извршување за наплата на парични побарувања, доколку тие се неопходни за вршење на нивната дејност, односно задачи. Според ств 2 од истот член, кои предмети и права се неопходни за вршење на дејноста и задачите на должникот ќе определи претседателот на судот на чие подрачје се спроведува извршното дејство, ако во текот на спроведувањето на извршувањето, странките за тоа прашање не се согласат или инаку се укаже тоа како потреба.

Имајќи ги предвид погорецитираните законски одредби неспорно може да се заклучи дека Претседателот на судот на чие подрачје се спроведува извршувањето е овластен согласно член 218 став 1 и 2 од Законот за извршување да определи кои предмети се неопходни за вршење на дејноста на субјектите - правни лица наведени во истата одредба без оглед што во налогот за извршување од страна на надлежен извршител е назначен носителот на платен промет, паричниот износ за кој треба да се пренесе од сметката на должникот на сметка на извршителот и начинот на извршувањето на налогот од страна на носителот на платен промет. Од друга страна пред донесувањето на решението по предлогот за извршување врз подвижни средства на Република Северна Македонија, судот треба да утврди дали тие средства се неопходни за вршење на нивните основни задачи. Поради тоа, со самиот факт што извршителот, налогот за извршување врз паричните средства што се водат на сметка на должникот кај носителот на платен промет го донел согласно член 210 од Законот за извршување, не значи дека извршувањето може да се спроведе и врз парични средства кои се неопходни за вршењето на дејност на Република Северна Македонија и нејзините органи, единиците на локалната самоуправа и јавните претпријатија и дека претседателот на судот на чие подрачје се спроведува извршувањето не е овластен согласно член 218 од Законот за извршување да определува кои средства се тие средства.

Согласно погоренаведеното како и видно од Вештиот нодот и мислење на вештото лице професор д-р . од 31.03.2023 год., овој суд смета дека барањето за определување на минимални средства за вршење дејности и задачи поднесено од должникот Општина делумно е основано, па согласно член 218 од ЗИ, одлучи како во изреката на на ова решение бидејќи во случајов се утврдува дека месечниот паричен износ на средства, кои се неопходни и потребни за нормално функционирање и извршување на дејноста на должникот Општина изнесуваат 35.169.601,00 денари кои средства се потребни за покрите на тековните оперативни расходи од работењето на месечно ниво а кои се однесуваат за основни плати 10.833.333,33 денари, и надоместоци за вработените во износ од 2.579.166.67 денари , придонеси за социјално осигурување 3.957.833.33 денари , комунални услуги 11.423.199.08 денари , ситен инвентар алат и др.

493.333.00 ден; поправки и тековно одржување 1.879.404,00 денари, договорни услуги 4.003.333,00 денари. Врз основа на сето погоре наведено овој суд го преиначи првостепеното решение и определи месечни минимални средства кои се неопходни за вршење на основната дејност на должникот Општина Тетово, согласно чл.218 од ЗИ, врз кои не може да се спроведе извршување од страна на трезорската сметка при НБ на РСМ на должникот во износ од 35.169.601,00 денари, се додека трае постапката за извршување спрема должникот Општина Тетово, кон доверителите по налозите за извршување наведени во изреката на обжаленото решение.

Предмет на оценка на овој суд беа жалбените наводи на должникот дека иако судот го изведе како доказ вештиот наодот и мислење од вештото лице погрешно констатирал кога делумно ја усвоил барањето на должникот за определување на месечни минимални средства во износ од 35.169.601,00 денари и поголемото барање во износ од 52.498.480,00 денари го одбил како неосновано. Имајќи во предвид вештиот наод и мислење изготвен од вешто лице, судот погрешно делумно го усвоил барањето на должникот, и прифатил само износ од 35.69.601,00 денари а другите износи наведени во вештачењето не ги прифатил. Според жалбата првостепениот суд погрешно не ги прифатил средствата наведени во вештачење за привремени вработување и тоа износ од 4.600.000,00 денари кои исто така се неопходни за нормално функционирање согласно Законот за вработените во јавен сектор и приватните агенции за вработување односно подносителот има ангажирани вработени преку приватка агенција за вработување за 2023 година и за истите треба секој месец да издвои минимум 4.600.000,00 денари за да им исплати плати на овие вработени. Исто така судот погрешно ги одбил и средствата предвидени во вештачењето како субвенции и трансфери во износ од 1.336.103,83 денари а кои се однесуваат за трансфери до невладини организации, трансфери до спортски клубови, трансфери до хуманитарни организации и останати трансфери до невладини институции, како и разни трансфери во износ од 1.131.103,83 денари кој се однесуваат за Стипенди за подршка на млади таленти, трансфери при пензионирање, со оглед дека Општина _____ има објавен јавен повик до здруженија, фондации, спортски клубови, спортисти и други невладини организации за да аплицираат со проекти со цел поттикнување на образованието, науката, културата и спортот во подрачјето на Општина Тетово. Воедно според жалбата судот погрешно одлучил кога не ја определил како минимални средства и средствата предвидени како социални бенифици во износ од 83.333,33 денари, а кои се однесуваат за еднократна парична помош износ од 45.833,33 денари како и друга социјална помош износ од 37.500,00 денари, истиот ги одбил како неносновани а без да образложи зошто не ги прифатил како неопходни средства за вршење на дејноста и задачи на должникот.

Овој суд ги ценеше ваквите жалбени наводи и истите смета дека се неосновани.

Согласно член 218 став 1 од Законот за извршување е определено дека, врз предмети и права на Република Македонија и нејзините органи, единиците на локалната самоуправа и јавните претпријатија не може да се спроведе извршување за наплата на парични побарувања, доколку тие се неопходни за вршење на нивната дејност, односно задачи. Според ств 2 од истот член, кои

ТСЖ.бр. 1/23

предмети и права се неопходни за вршење на дејноста и задачите на должникот ќе определи претседателот на судот на чие подрачје се спроведува извршното дејство, ако во текот на спроведувањето на извршувањето, странките за тоа прашање не се согласат или инаку се укаже тоа како потреба.

Имајќи ја предвид погорецитираната законска одредба, неспорно може да се заклучи дека Претседателот на судот правилно постапил кога го донел сега обжаленото решение бидејќи истиот согласно Вештиот нодот и мислење на вештото лице професор д-р [име] од 31.03.2023 год., правилно утврдил дека вкупниот износ на средства, кои се неопходни и потребни за нормално функционирање и извршување на дејноста на должникот Општина [име], изнесува 35.169.601,00 денари кои средства се потребни за покрите на тековните оперативни расходи од работењето на месечно ниво, додека од друга страна истиот правилно утврдил дека останатите средства наведени во вештачењето а на име привремени вработувања, субвенции и трансфери до невладини организации, трансфери до спортски клубови, трансфери до хуманитарни организации и останати трансфери, социални бенифици и друга социјална помош, за кои е одбиено поголемото барање не се неопходни за неопходни и потребни за нормално функционирање и извршување на дејноста на должникот Општина [име]

Со оглед на горенаведеното, неосновани се и жалбените наводи во жалбите за погрешна примена на материјалното право во обжаленото решение. Според овој суд, првостепениот суд на правилно утврдената фактичка состојба правилно го применил материјалното право, кога одлучил на начин како во изреката на решението.

Од овие причини, согласно чл.370 т.2 од ЗПП в.в. со чл.10 и 87 ст.7 од ЗИ, следуваше да се одлучи како во изреката.

АПЕЛАЦИОНЕН СУД

ТСЖ.бр. 1/23 од 6.03.2023 година.
Претседател на совет-судија
[име] с.р.
GJYKAT E KRYEVESE E KRYEVESE E KRYEVESE
REPUBLICA E MAqedonia
GJYKESORE